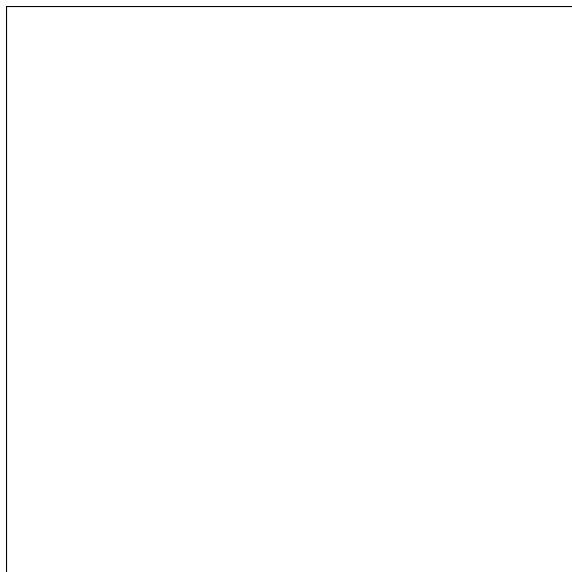

(utan bilder)

- nivå 3
- turkiska
- Leyla Tekuli
- Brian Wamby
- ◀ Lesley Koyi, Ursula Nafula

Evdén ayrilip s̄ehre gittingim gūn

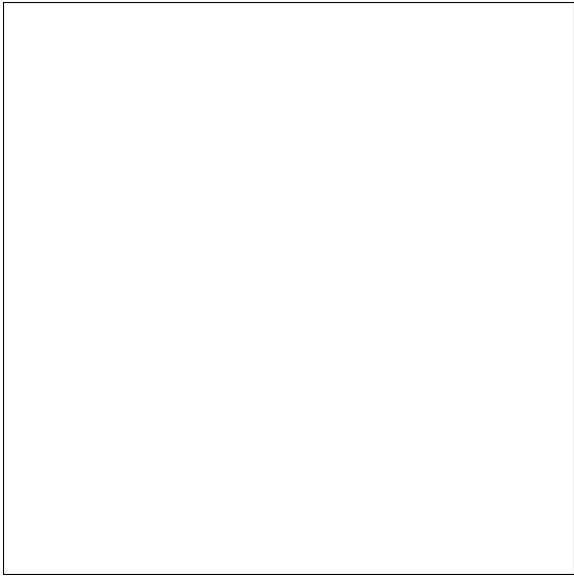
Sagor för barn på svenska
berattelser.se
SKrivet av: Lesley Koyi, Ursula Nafula
Illustrerad av: Brian Wamby
Översatt av: Leyla Tekuli

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

[https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed\(sv\)](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed(sv))
Erlämnande 4.0 Internasjonal lisens.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

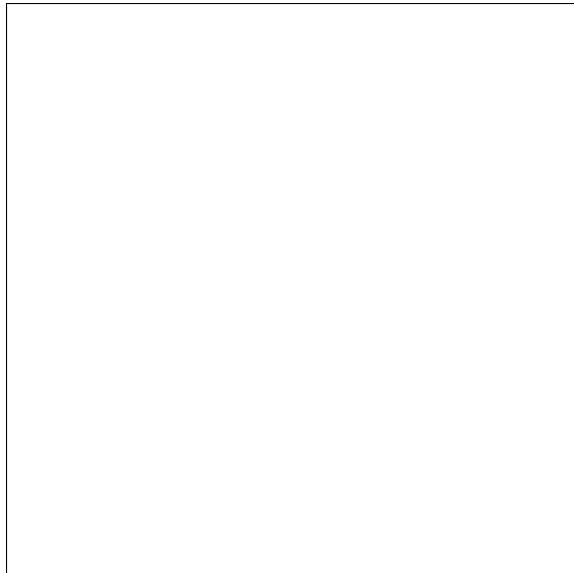

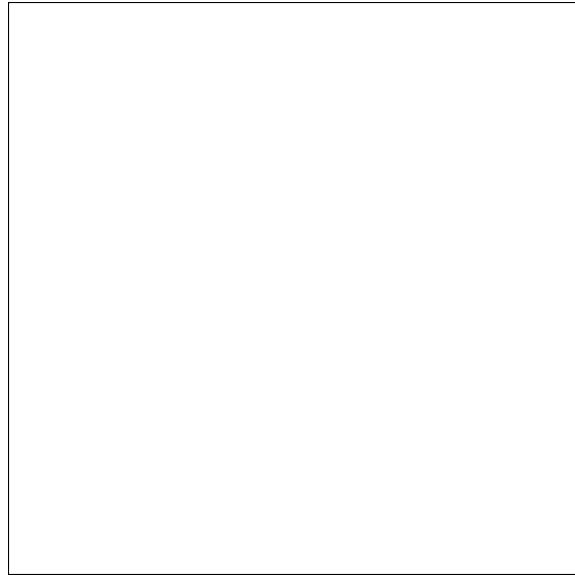
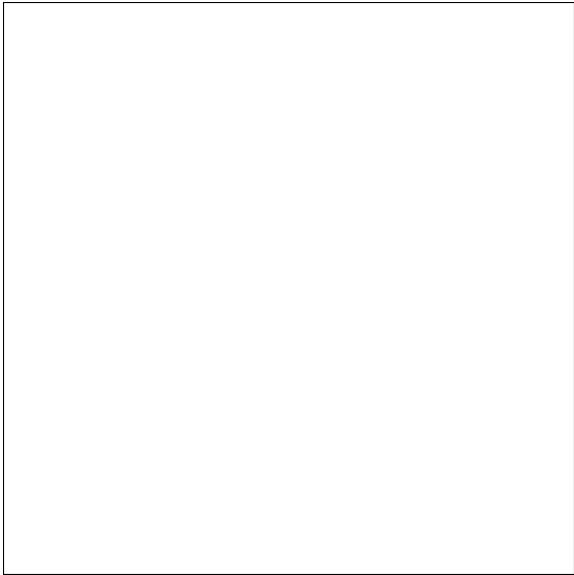

Köyümdeki küçük otobüs durağı insanlar ve
tıklım tıklım dolu otobüslerle dolmuştu.

Yererde hâlâ yüklenecek bir sürü şey vardı.
Muavinler bağırrarak otobüslerin gidecekleri
yerleri söylüyorlardı.

„Şehre gidiyor! Şehre gidiyor! Batıya
gidiyoooo!“ diyə bagirdığını duydum bir
muavinin. Birnek istedigim otobüs iste bu
otobüstü.

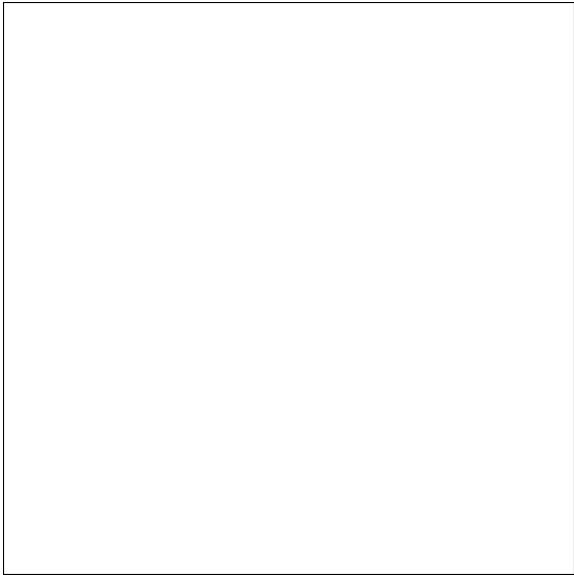

Şehir otobüsü dolu olduğu halde insanlar hala itiş kakış binmeye çalışıyordu. Bazıları bavullarını otobüsün altına yerleştirdi. Bir kısmı da eşyalarını otobüsün içindeki raflara koyuyordu.

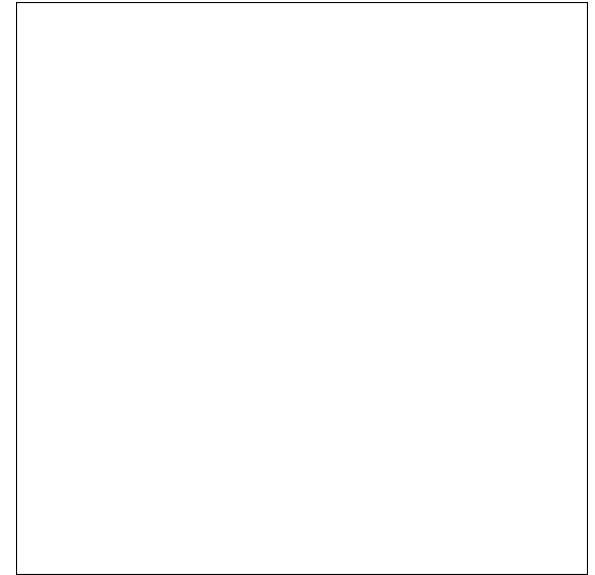
Dönüş yolu için otobüs hızla doluyordu. Az sonra doğuya doğru hareket edecekti. Şimdi benim için en önemli şey amcamın oturduğu yeri aramaya başlamaktı.

Dokuz saat sonra, bir vurma gürültüsüyle
uyandım. Otabüsle vurarak koyumé gitmek
isteyen yolcuları gägiriyordı. Hemen
küçük torbama alıp otobüsten indim.

Yeni yolcular bilgilereini kestirdip kalabalık
otobüste oturacak yer arayıordu. Gözükü
anneleer onları unutmadı. Uzun yolculuk iğin rahatlaş
oturmasına galişiyordu.

Ben pencere kenarında bir yere sıkıştım.
Yanımda oturan kişi elindeki yeşil naylon
torbayı sımsıkı tutuyordu. Ayaklarında
sandalet sırtında eski bir palto vardı ve
oldukça sinirli görünüyordu.

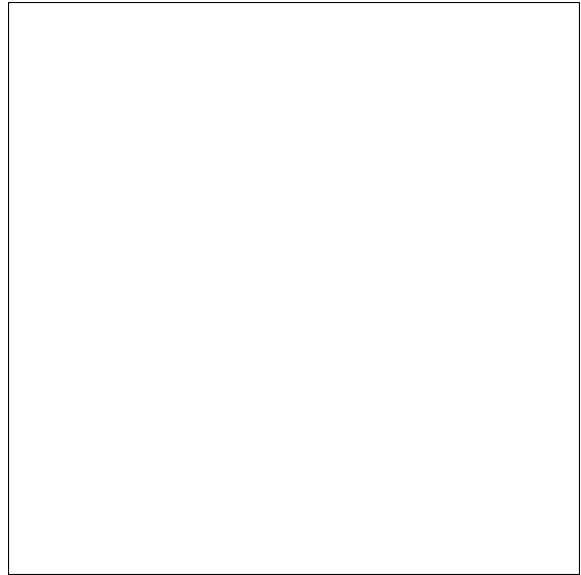
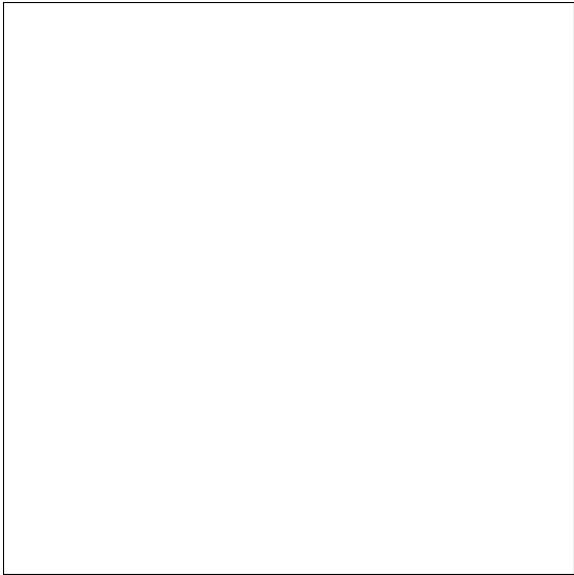

Yol sırasında hep amcamın büyük şehirde
oturduğu yerin adını aklımda tutmaya
çalıştım. Uykuya dalarken bile onu
mirıldanıyorum.

miydi?

Ama aklim hep koyumde idi. Annem
güvende olacak miydi? Tavşanlarım yeteri
para getirecek miydi? Kardeşim ektilgim
ağacı tohumlarmı sulamayı hatırlayacak

Camdan dışarı baktım ve doğup
bulyıldığum koyumden ayrıldığimin iyice
farıkına vardım. Büyüük şehre gidiyordum.

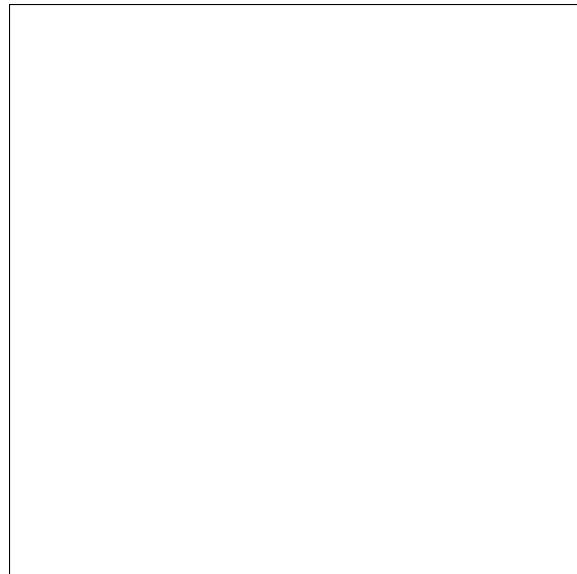
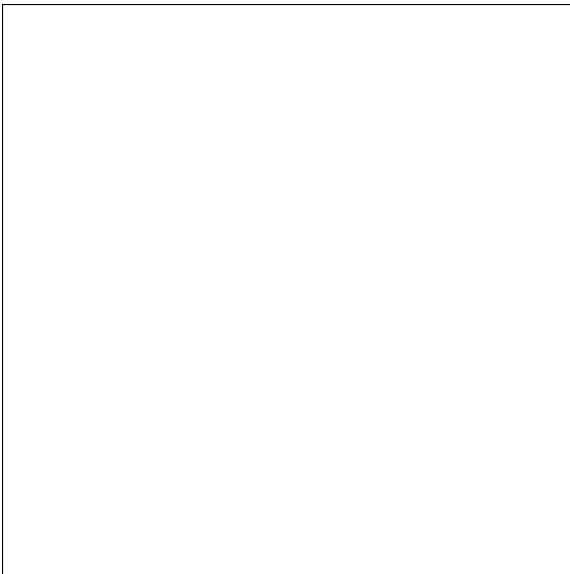

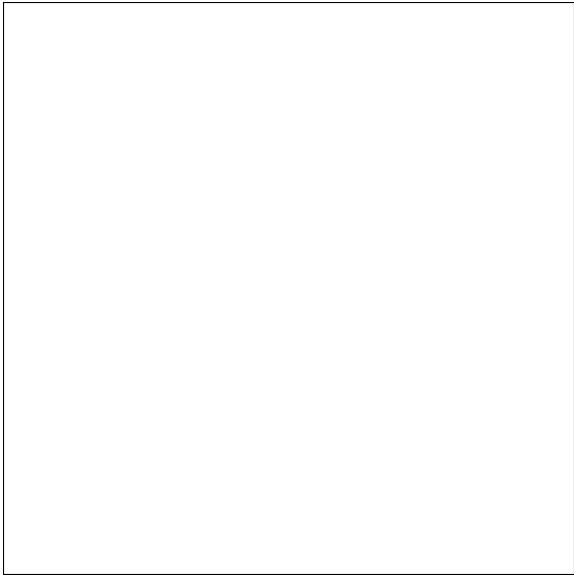
Otogüsün yüklenme işi bitmiş bütün
yolcular yerlerine oturmuştu. Bazı satıcılar
mallarını satmak için otobüse girmişlerdi.
Her biri ne satıyorsa bağıra bağıra
pazarlıyordu. Ettikleri laflar çok komikti.

Yolculuk ilerledikçe otogüsün içi iyice
sıcaklaştı. Ben de gözlerimi kapatıp
uyumaya çalıştım.

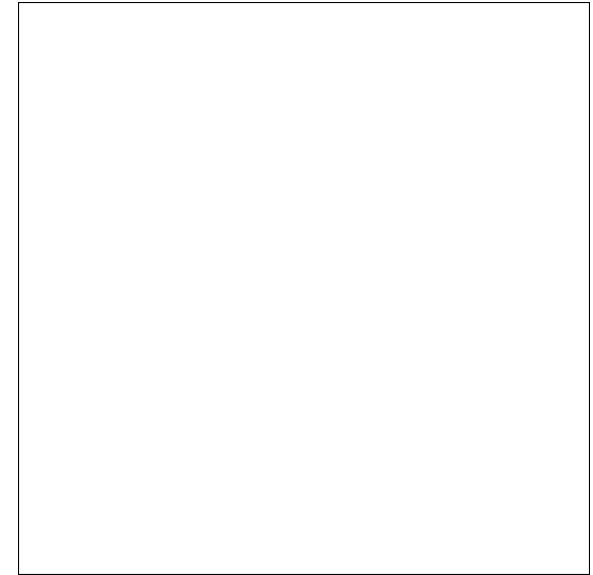
Otobüs duraktan ayrıldığında, ben otobüssten
dişari baktım. Bir daha koyumlu görevbilecek
miyim diye düşündüm.

Bir kag yolcu içecek aldı, diğerleri ufak
gerzeler alıp yemeğe başladı. Benim gibi
parası olmayanlar ise sadece onları
izleyordu.

Bu işlemler otobüs kalkma işaretini olarak korna çalınca kesildi. Muavinler bağırrarak satıcıların otobüsten inmesini söylediler.

Satıcılar birbirini ite kaka otobüsten çıktılar. Bir kısmı yolculara para üstü iade etti. Bazıları da son dakikada bir şeyler daha satmaya çalıştılar.